

**Maria Bebudelse: Mødet mellem Gabriel og Jomfru Maria.
Relieffet indviet søndag d. 29. marts 2009**

Englen ser man ikke - Maria ser ham og hører ham. Han taler ord til hende. Ordene er fulde af liv. (Lukas 1.28 ff)

Helligånden svæver over hende, som en due. Den due, der i nogle kirker også svæver over døbefonten og prædikestolen.

(Allerede ved kirkemødet i Nikæa, år 325 blev duen anerkendt som symbol for Helligånden. Se Markus 1.10)

Ansigtet lyses op af blå stråler. Maria blå: som himlen lige før morgengry, når solen fødes på ny, som himlen lige før aftenen

sætter ind, når aftenstjernen står op. Den blå kranse her i relieffet Marias lysende ansigt. Ansigtet er gyldent. Det er det fordi Maria er den nye bærer af Guds ord; Den gamle bærer var Pagts ark, med De ti bud, som israelitterne bar med sig gennem ørkenen. Den var beslået med guld på alle fire sider. (2. mos.37.2.) Maria er som et smykkeskrin for Den nye Pagt - og Jesusbarnet er smykket. Strålerne som står i luften om hende, er fulde af ord. Englens ord til Maria:

Frygt ikke, vær ikke bange.

Det er ord, vi altid har brug for at høre:

Vær ikke bange, du er noget særligt i Guds øjne.

At være noget særligt, at være udvalgt, det er ikke hvem som helst der er det... men dén Gud siger det til, er det altid.

Ved døbefonten siger Gud det: "Du er mit hellige og elskede barn, modtag livet, frygt ikke."

Helligånden skal komme over dig, At opleve det, opleve Helligånden komme, det er lykken! Gud ånder sin livslyst og skaberkraft i os, inspirerer os, giver os nye kræfter, nyt mod. Som Maria står vi så dér og tager en dyb indånding og mærker uroen ved at være i live.

Den højstes kraft skal overskygge dig, som duggen en forårs eng, hun holder vejret, der er grøde i luften. (Maria som

Åbenbaringsteltet, 2. mos. kap.40,v.34 f.)

Marias ansigt er modelleret så det ser forskelligt ud, alt efter hvilken vinkel man ser hende fra.

Der er kun én vinkel, hvorfra hun er helt i perspektiv, helt som hun skal være.

Prøv selv! Sådan er det med os alle: der er ét sted at se os fra, hvor vi er lige som vi skal være, hvor alt forvrænget er væk. Dét sted ser Kærligheden os fra. Altid. Vi er også alle de andre sider, vi er også som Maria her fulde af skævheder og kanter; men det sandeste, der er at sige om os, er dét Gud ser.

Smykket.

Strålerne som står i luften om hende, er fulde af ord. Englens ord til

Maria: Frygt ikke, vær ikke bange.

Det er ord, vi altid har brug for at høre:

I Evigheds-cirklen ses tre symboler; de er placeret så de danner en trekant, en **Tre-enighed**.

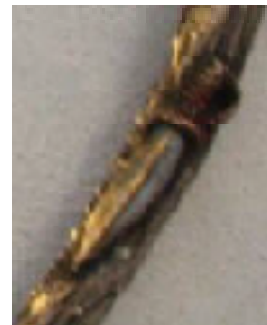
Øverst er **Duen**, Helligåndens symbol.

Foran Maria er **Liljen** den rene, troskyldens blomst, hjertets mod. (Højsangen kap 2, 1f)
Dens blade åbner sig gavmildt, som Marias gavmilde sind, dens duft er alle steder, som Marias håb for verdens børn.

Bag hende er **Sværdet**, et af de 7 som skal gennembore hendes hjerte, de stik kærligheden giver. (Lukas 2. 35) Enhver kærlighed har sin pris, moderkærlighedens er ikke den mindste. Sværdet som fortæller os at kærligheden blandt mennesker er dødelig alvor: mod, udholdenhed, håb og vilje skal der til.

Bebudelsen hænger i en niche; vi tror, at den niche er et gammelt spedalskheds-hul. Når billeder af Bebudelsen i kunstens historie er blevet vist under hvælvninger og i nicher, er det ikonografisk blevet forstået som en klippehule, som symbolet på det sted hvorfra dødens magt skal brydes: det mørke dyb er opstandens sted.

Strålerne fra englen peger op mod alteret, mod korsfæstelsen. Alteret med nadveren. Således er historien bundet sammen: gennem liv til død. Gennem Jesu liv: nyt liv, gennem Jesu død: nye håb, nye ord om døden: englens ord til Maria ved graven: Han er ikke her; han er opstanden fra døde.

Marianne Ring,
Billedhugger

Læs mere i: Lisbeth Smedegaard Andersen:
"Guds moder og himlens veninde.". Thanning og Appel, 2008

Tilbage til forsiden